

— Ön holnap ugyanebben az órában itt lesz! Ön holnap, érző emberi lény, eljön ide, hogy megmentsen egy másik embert! Ön asszony és megéri a férfit! Holnap, ugyanebben az órában visszajön ide! Várom!

(Fordította Matúz Julianna)

SZERGEJ VOLSZKIJ

X X X

Mindig kertésznek láttalak, apám, ha
Asztalhoz ültél, és a ceruzád
Végigszántott a papíron, s nyomába
Szökkent a vers, mint tártkelyhű virág.

Te biztos kézzel úgy ültetted át a
Palántákat, hogy ami századok
Során *lett* tájakon borult virágba,
Orosz földön is gyümölcsöt hozott.

A blokád tanúja

Délre utazik ősszel az öreg,
Mikor a fák elgémberednek újra,
Nem várja meg, amíg a fürgeteg
Havat okád s az utakat befújja.

Csak akkor jön haza, ha a fagyok
Bástyáit már az olvadás bevette,
S a legutolsó hó-hadoszlopot
Az első zivatar a sárba verte.

Nem lel nyugalmat — gyöngé és beteg...
De amit átélt, emlékezetében
Sajog: nincs, soha sincs elég meleg,
Úgy átfagyott ő a blokád teljében.

(Baka István fordításai)